

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/144/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322204635
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2322204635.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, pracovisko Šaľa, ul. P. Pázmáňa 52/21, Šaľa, dieťa rodičov - matka: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. F. XX, zastúpená: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6, Šaľa, a otec: E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. F. XXX, o návrhu na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 24.05.2023, č.k. 21P/235/2022-356, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa mení tak, že

I. Otec je povinný prispievať na maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 250 eur mesačne na sumu 280 eur mesačne, počnúc dňom 06.12.2022, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky maloletého dieťaťa.

II. Zročné výživné na maloletú A. za obdobie od 06.12.2022 do 31.07.2024 otcovi nevzniklo.

III. Vo zvyšku sa návrh matky z a m i e t a.

IV. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 12P/86/2018-208 zo dňa 21.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/69/2019-255 zo dňa 21.01.2020 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 24.05.2023, č.k. 21P/235/2022-356 vo výroku I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 250 eur mesačne na sumu 310 eur mesačne, počnúc od 06.12.2022, s určením splatnosti výživného vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. II. Dĺžné výživné za obdobie od 06.12.2022 do 31.05.2023 vo výške 350,44 eur povolil otcovi zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur až do zaplatenia, spolu s bežným výživným, po právoplatnosti rozhodnutia, k rukám matky, pod stratou výhody splátok. III. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 12P/86/2018-208 zo dňa 21.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/69/2019-255 zo dňa 21.01.2020 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa. IV. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine. Vykonaným dokazovaním mal preukázanú zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa, ku ktorej došlo od posledného súdneho rozhodnutia v súvislosti s pribúdajúcim vekom (je staršia o 4 roky) a nástupom do 1. ročníka Súkromnej strednej odbornej školy - Magán Szakközépiskola v Sládkovičove v šk. roku 2022/2023, s čím vzrástli výdavky na odôvodnené potreby maloletej spojené so stravou, ošatením, školskými potrebami, voľnočasovými aktivitami, zdravotnou starostlivosťou a cestovnými výdavkami (denne cestuje z miesta svojho bydliska do školy v Sládkovičove, cez G. H. I.). Konštatoval, že v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom maloletá navštevovala druhý stupeň základnej školy v I., pravidelné mesačné a jednorazové náklady maloletej činili 330 eur. Mal preukázané, že pravidelné mesačné výdavky maloletej predstavujú platby za stravu počas návštevy školy (obedy v reštauráciách, nákup potravín v obchode) v sume 80 eur, stravu doma 100 eur, cestovné do a zo školy 50,60 až 52,90 eur, kozmetiku, hygienické potreby a drogériu 20 eur, oblečenie a obuv 16,67 až 25 eur (v sume 50 eur/2,3 mesiace), kontaktné šošovky 19,72 eur, paušál na mobilný telefón 22 eur, učebnice a pracovné zošity 5 eur (50 eur/rok), umelé nechty, farbenie vlasov, mihalníc či obočia 11,50 eur (23 eur/2 mesiace) a pomernú časť výdavkov na bývanie v sume 61,81 eur (poplatok za komunálny odpad a drobné stavebné odpady 30 eur/rok, daň z nehnuteľnosti v sume 27,01 eur/rok/3 osoby, plyn v sume 101 eur mesačne/3 osoby, voda 20 eur mesačne/3 osoby, RTVS 4,64 eur mesačne/3 osoby a elektrina 50 eur mesačne/3 osoby). Pri zohľadnení cestovných nákladov maloletej vzal do úvahy cesty z miesta bydliska v D. E. F. do Galanty (cenu za žiacky cestovný lístok v sume 0,50 eur), z Galanty do Sládkovičova (žiacky cestovný lístok v sume 0,50 eur) a zo školy zo Sládkovičova do Galanty (cestovný lístok v sume 0,40 eur), z Galanty do Šale (žiacky cestovný lístok v sume 0,55 eur) a zo Šale do D. E. F. (žiacky cestovný lístok v sume 0,35 eur). Prihliadol na predložené cestovné lístky matkou a počet pracovných dní v mesiaci, t.j. 22 alebo 23 dní x 2,3 eur (jedna cesta do školy a zo školy) = 50,60 eur až 52,90 eur. Tiež mal preukázané, že maloletá je sledovaná u oftalmológa, nosí okuliare, resp. kontaktné šošovky, výdavky spojené s nákupom kontaktných šošoviek sa pohybujú v sumách 51,50 eur, 53 eur a 73 eur na každé tri mesiace, t.j. v sume 19,72 eur mesačne. K jednorazovým výdavkom maloletej zahrnul i platby u stomatológa v sume 30 eur a platbu za školský výlet (od 18.06.2023 do 22.06.2023) 90 eur. Uzavrel, že pravidelné mesačné a jednorazové výdavky maloletej predstavujú sumu 517,93 eur. Porovnaním pomerov od poslednej úpravy výživného dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že k podstatnej zmene pomerov došlo aj na strane oboch rodičov. Uviedol, že matka v čase posledného rozhodnutia o výživnom na maloletú bola vydatá, mala jednu vyživovaciu povinnosť, z vykonávanej živnostenskej činnosti dosahovala priemerný mesačný príjem cca 930 eur netto (podľa jej tvrdenia), poberala prídavky na dieťa v sume 23,34 eur mesačne, bývala v spoločnej domácnosti s maloletým a plnoletým dieťaťom a otcom maloletej v rodinnom dome, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pričom plnoleté dieťa prispievalo na chod domácnosti sumou 150 eur mesačne. Matka vlastnila osobné motorové vozidlo zn. Renault, rok výroby 2018 (v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov). Na strane matky došlo od posledného súdneho rozhodnutia ku zmene jej osobného stavu, je rozvedená, naďalej živnostníčka, jej priemerný čistý mesačný príjem sa zvýšil na sumu cca 1.500-1.600 eur (o 570 až 670 eur), pobera rodinné prídavky na dieťa v sume 60 eur mesačne, uplatňuje si daňový bonus na maloletú, ktorý od januára 2023 činí 140 eur mesačne. Vyporiadanim bezpodielového spoluvlastníctva manželov nadobudla matka do svojho osobného výlučného vlastníctva rodinný dom a na vyplatenie bývalého manžela sumou 55.000 eur v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov čerpala úver vo výške 60.000 eur. Matka je vlastníčkou osobného motorového vozidla zn. Renault Clio, r.v. 2018, v J. J. má vedené dva účty so zostatkami ku dňu 19.03.2023 v sume 55,14 eur a 723,74 eur. Matka navštevuje ambulanciu ORL a kožnú ambulanciu, užíva lieky (Erdomed, Nasonex, Aerinase, Dalacin dermálna emulzia). V spoločnej domácnosti býva s maloletou a plnoletým pracujúcim dieťaťom, ktoré dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 1.227,34 eur, prispieva na chod domácnosti sumou 150-200 eur a nákupmi potravín a podieľa sa polovicou sumy na úhrade nedoplatku za plyn. Prihliadol na preukázané mesačné výdavky matky zahŕňajúce platby za vodu v sume 20 eur, plyn 80 eur (od apríla 2023 101 eur + nedoplatok 202,80 eur), elektrinu 50 eur, RTVS 4,64 eur, Telecom 56,60 eur, odvody do Sociálnej poisťovne 188 eur (od januára 2023 200,72 eur), odvody do zdravotnej poisťovne 79,31 eur (od januára 2023 84,77 eur), splátku úveru 197 eur (v súčasnosti 272,25 eur) a pohonné hmoty 100 eur s tým, že leasingovú splátku na osobné motorové vozidlo v sume 174 eur platila do 30.04.2023. K ročným výdavkom matky patrí tiež poplatok za komunálny odpad a drobné stavebné odpady 90 eur/3osoby a daň z nehnuteľnosti 27,01 eur/3 osoby. V súvislosti s porovnaním pomerov na strane otca konštatoval, že v čase posledného rozhodovania o výživnom bol ženatý, mal jednu vyživovaciu povinnosť, dosahoval priemerný mesačný príjem v rozmedzí od 1.340 eur do 1.380 eur

netto, bol spoluvlastníkom rodinného domu v obci D. E. F. XX a vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, rok výroby 2006 (obe v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov). V tom čase otec vyčíslił svoje mesačné náklady za plyn, elektrinu, DIGI, rozhlas a TV v sume 119,54 eur, vodu 20 eur, internet 7,20 eur, odvoz odpadu 5 eur, spolu 151,74 eur na tri osoby. Na strane otca mal od posledného rozhodnutia o výživnom preukázanú zmenu pomerov v zmene jeho osobného stavu (je rozvedený) a v zvýšení jeho príjmu, keď za 12 mesiacov roku 2022 dosahoval priemerný mesačný príjem 1.721,29 eur a za január 2023 až apríl 2023 v sume 1.671,94 eur (zvýšenie za rok 2022 o 341,29 až 381,29 eur a za pomernú časť roka 2023 o 291,94 eur až 331,94 eur). Otec je vlastníkom rodinného domu v D. E. F. XXX, ktorý zakúpil v dezolátnom stave v roku 2020 za cenu 45.000 eur, kúpu financoval z úveru čerpaného vo výške 35.000 eur a z vyplatenej sumy matkou z vypořiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 55.000 eur s tým, že zostávajúce finančné prostriedky použil na rekonštrukciu rodinného domu. V tomto rodinnom dome býva spolu s priateľkou, ktorá zarába priemerne mesačne 833,60 eur netto. Okrem toho vlastní spolu so sestrou rodičovský dom so zriadením vecného bremena spočívajúceho v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti v prospech rodičov, ktorý dom obývajú. Ďalej je otec vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, r. v. 2006, motorky zn. Jawa, r. v. 1960, Simson, r. v. 1970 a Choper, r. v. 1996, pričom len posledná je, podľa tvrdenia otca, jazdná. Prihladol na to, že otec má vedené dva účty so zostatkami ku dňu 19.03.2023 v sume 1.911,60 eur a 5.379,96 eur. Otec navštevuje ortopéda, podľa lekárskej správy zo dňa 01.02.2023 má diagnostikované iné poškodenie kĺbovej chrupky s odporúčaním vyhýbať fyzickej aktivite a necvičiť. Konštatoval, že otec tvrdil, že má tretí stupeň artrózy a hrozí mu operácia (výmena kolenného kĺbu), avšak aktívne sa venuje futbalu. V súvislosti so zdravotným stavom mal otec zvýšené výdavky na injekcie a lieky vo výške 80 eur (v januári 2023). Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že otec má mesačné výdavky za plyn v sume 120 eur, elektrinu 50 eur, vodu 20 eur, Magio 30,56 eur, internet 7,20 eur, splátku úveru s poplatkom za poistenie úveru 178,97 eur, splátku vŕivky 39,39 eur, splátku za kosačku 103 eur, poistenie osoby 25 eur, poplatky za mobilný telefón 11 eur, splátku telefónu maloletej v sume 25,86 eur, strava doma a v práci 180 a 126 eur, pohonné hmoty (dochádzka do práce) 100 eur. Jeho ročné výdavky predstavujú poplatok za komunálny odpad v sume 30 eur, daň z nehnuteľnosti 121,69 eur, poistenie rodinného domu 90,96 eur, poistenie zodpovednosti pri výkone povolenia 46,99 eur, poistenie osobného motorového vozidla 101,52 eur, poistenie motocyklov 56,05 eur a 27,24 eur. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu matky.

3. Výživné na maloletú zvýšil od 06.12.2022, od podania návrhu s ohľadom na podstatnú zmenu pomerov súvisiacu s nástupom maloletej na strednú školu v Sládkovičove. Pri rozhodovaní prihladol na vývoj životných nákladov, na odôvodnené výdavky maloletej, ktoré úmerne vzrástli s jej fyzickým vývojom, vekom, výdavkami na stravu, oblečenie, obuv, hygienické potreby a na zdravotnú starostlivosť vrátane výdavkov spojených s nákupom kontaktných šošoviek. Vzal do úvahy tiež plnenia zo strany otca, ktorý maloletej platí splátku mobilného telefónu v sume 25,86 eur mesačne, poskytuje jej vreckové a darčeky k sviatkom a Vianociam a v roku 2022 s ňou absolvoval letnú zahraničnú dovolenku. Zohľadnil, že počas roka 2022 (od januára do októbra) otec zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloletú, hoci bola súdnym rozhodnutím zverená do osobnej starostlivosti matky. Zvýšenú sumu výživného na 310 eur mesačne považoval za súladnú so zaužívanou súdnou praxou, zodpovedajúcu aj vyššiemu príjmu otca oproti stavu predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom. Mal za to, že zvýšené výživné zodpovedá zárobkovým a majetkovým pomerom otca, výdavkom maloletej a je súladné so zákonom. Prihladol na to, že vyživovacia povinnosť na maloleté dieťa prináleží obom rodičom, keď u matky je táto povinnosť čiastočne vykompenzovaná osobnou starostlivosťou, ktorú maloletej poskytuje. Zročné výživné za obdobie od 06.12.2022 do 31.05.2023 ustálil sumou 350,44 eur (čo predstavuje zvýšené výživné o 60 eur (310 eur – 250 eur), alikvótna časť zvýšeného výživného za mesiac december 2022 v sume 60 eur : 31dní v mesiaci = 1,94 eur/ deň, teda 26 dní x 1,94 eur = 50,44 eur + 60 eur/mes. x 5 mesiacov (1 až 5/2023) = 300 eur). Aplikujúc ust. § 232 ods. 3 CSP povolil otcovi zaplatiť zročné výživné v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur až do zaplatenia spolu s bežným výživným po právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok tak, aby dlh bol zaplatený do dvanástich mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Danú výšku splátok považoval za zodpovedajúcu potrebám maloletej, ako aj finančným pomerom otca. Týmto zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 12P/86/2018-208 zo dňa 21.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/69/2019-255 zo dňa 21.01.2020 v časti o výživnom na maloletú. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec navrhujúc napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd zaviazal otca na úhradu výživného na maloletú v sume 280 eur mesačne od 06.12.2022.

Odvolaie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že výživné na maloletú platí riadne, o maloletú sa stará, čo robil bez akejkoľvek pomoci matky od 17.01.2022 do 08.10.2022, kedy maloletá pre nezhody s matkou bývala v jeho domácnosti a matka na jej výživu neprispievala. Konštatoval, že súd prvej inštancie ustálil výdavky na maloletú sumou 517,93 eur mesačne, ktoré zahŕňajú pravidelné mesačné výdavky a aj jednorazové výdavky za rozhodné obdobie a vyhodnotil pomery aj na strane rodičov. Z vykonaného dokazovania tiež ustálil, že u matky sa podstatne zvýšil príjem, avšak v rozhodnutí nezohľadnil, že došlo aj k zvýšeniu štátnych dávok určených na úhradu výdavkov na maloleté dieťa, pričom sa zvýšili aj rodinné prídavky a daňový bonus, ktoré dávky je potrebné zohľadňovať pri určení výživného. Poukázal na rozhodnutie R 69/1971, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/88/2017, podľa ktorého súd pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa prihliada aj na to do akej miery sú potreby maloletého hradené z dávky štátnej sociálnej podpory, nakoľko ide o dávky určené výlučne na úhradu výdavkov maloletého dieťaťa, ktoré súd musí pri výživnom zohľadniť. Namietal, že súd nereflektoval na skutočnosť, že keď sú výdavky dieťaťa čiastočne hradené zo štátnych dávok na to priamo určených a štátom vyplácaných práve za účelom zníženia výdavkov rodičov, ktoré majú a sú spojené s výchovou a výživou detí, potom nemôže o takto už uhradenú sumu určovať výdavky, na ktoré má výživným prispievať otec, nakoľko ich ani matka nehradí zo svojich príjmov. Poukázal na to, že matka poberá štátne dávky v sume 101,80 mesačne, t. j. 60 eur prídavok na dieťa a 41,802 eur daňový bonus, ktoré sú zo zákona určené nie ako príjem matky, ale príspevok štátu na priamu úhradu nákladov na maloleté dieťa spojených s jeho výživou a výchovou. O túto sumu sa tak matke znižujú výdavky na maloletú. Z daňového priznania pre fyzickú osobu za rok 2022 vyplýva, že matka v uvedenom roku mala nárok na daňový bonus v sume 501,60 eur ročne, t.j. 41,80 eur mesačne a nie v sume 376,14 eur, ako uvádza súd v bode 15. odôvodnenia rozsudku. Matka má nárok uplatniť si daňový bonus na dieťa na rok 2023 a 2024 do výšky 20% svojho vymeriavacieho základu pre daň z príjmov. Ak v roku 2022 mala matka vymeriavací základ pre daň v sume 4.425,49 eur, potom si môže uplatniť daňový bonus vo výške 885,098 eur ročne, t.j. 73,76 eur mesačne. Namietal, že súd nezohľadnil, že matka má pre rok 2023 k dispozícii sumu 133,76 eur mesačne pozostávajúcu z prídavkov na dieťa a daňového bonusu (60 eur a 73,76 eur), o ktorú sa jej znižujú výdavky na maloletú a ktorú nemôže kompenzovať výživným určeným rozsudkom súdu. Zmena pomerov sa netýka len príjmov rodičov a výdavkov dieťaťa, ale všetkého čo sa objektívne zmenilo od poslednej úpravy pomerov, teda aj zvýšenia štátnych dávok určených výlučne na úhradu výdavkov maloletých detí (R3/1967). Namietal, že súd do pravidelných mesačných výdavkoch maloletej v sume 397,93 eur zahrnul aj výdavky na farbenie vlasov, obočia, umelé nechty a mihalnice a celkové oprávnené náklady určil vo výške 517,93 eur vrátane jednorazových výdavkov na zubára 30 eur a školský výlet 90 eur. Mal za to, že jednorazové výdavky mali byť rozpočítané ako ročné a teda oprávnené výdavky na dieťa by predstavovali sumu 407,93 eur mesačne. Namietal nesprávny výpočet mesačných výdavkov na maloletú, pretože jednorazové výdavky matka nehradí každý mesiac. Poukázal na predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom, ktorým súd prvej inštancie ustálil náklady na dieťa vo výške 330 eur mesačne a odvolací súd považoval za odôvodnené výdavky do sumy 400 eur mesačne, pretože je potrebné k oprávneným výdavkom pripočítať prípadné jednorazové výdavky (matkou síce neuvádzané), ktoré však môžu byť vynaložené. V tom čase matka zarábala 930 eur mesačne netto a otec 1.340 eur a matka poberala prídavky na dieťa vo výške 24,34 eur mesačne. Podľa jeho názoru sa rozsah výdavkov maloletej napriek tomu, že došlo k zvýšeniu bežných výdavkov, nezmenil, keď ide o sumu 400 eur mesačne aj s ohľadom na Krajským súdom v Trnave v rozsudku sp. zn. 11CoP/69/2019 započítané nepredvídané výdavky označené ako výdavky nad rámec bežného výživného, ktoré dieťa môže mať (výdavky na kultúru, šport a podobne). Nie je sporné a v konaní bolo preukázané, že ani s odstupom času maloletá nevyužívala a neabsolvovala akékoľvek športové a kultúrne podujatia. Mal za to, že nedošlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej v časti výdavkov, keď jej bežné náklady, ale aj jednorazové vrátane platieb za farbenie vlasov, umelé mihalnice neprevyšujú sumu 400 eur mesačne. Zvýšenie výživného je možné výlučne s ohľadom na ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine len cez tzv. inflačnú doložku, ktorá nepresahuje ním navrhovanú sumu 30 eur mesačne. Dal do pozornosti rozhodnutie R27/1974 zaoberajúce sa zmenami pomerov. Mal za to, že z ustálených výdavkov na maloletú vo výške 407,93 eur mesačne a príjmu matky a otca, vrátane zvýšených štátnych dávok na dieťa, potom zostávajú neuhradené výdavky, ktoré majú zostať pokryté výživným len v sume 274,14 eur (407,93 – 133,76 eur daňový bonus a prídavky na dieťa), teda nižšia suma ako pri poslednom určení výživného. Namietal, že súd nesprávne aplikoval ust. § 62 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, keď neobstojí, že zohľadnil osobnú starostlivosť matky o maloletú, ktorá má už takmer 16 rokov a podiel matky na jej osobnej starostlivosti je minimálny. Podľa jeho názoru, súd mal zohľadniť príjmy rodičov, ktoré sú približne rovnaké a vzhľadom na vek dieťaťa podiel matky na výživnom má byť rovnaký ako zo strany

otca. Poukázal na ustálenú súdnu prax týkajúcu sa výkonu osobnej starostlivosti rodiča o dieťa v tom ktorom veku (rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 19CoP/21/2018). Zdôraznil, že od 17.1.2022 do októbra 2022 zabezpečoval starostlivosť o maloletú bez pomoci matky a výdavky na maloletú neboli vyššie ako 400 eur mesačne, pričom nepoberal ani štátne dávky a daňový bonus. Mal za to, že ak prispeje na výživu dieťaťa sumou 280 eur mesačne otec aj matka, ktorá má k dispozícii štátne dávky v sume 133,76 eur mesačne, potom bude disponovať na úhradu potrieb maloletej sumou 693,76 eur mesačne, ktorá prevyšuje nielen spotrebný charakter výživného, ale zabezpečuje dostatočné finančné prostriedky na úhradu aj jednorazových výdavkov maloletej.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne žiadala rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny a zákonný. Odvolanie otca považovala za nedôvodné a neopodstatnené. Mala za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Uvedené vyplýva z odôvodnenia rozsudku, v ktorom je pomerne rozsiahlo zhrnutý priebeh celého konania a výsledky vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že k zmene pomerov došlo na strane maloletej aj rodičov, ktorá skutočnosť je dôvodom pre zmenu výšky výživného. Zmenu pomerov u maloletej zohľadnil nielen v súvislosti s nástupom na strednú školu, ale aj s prihliadnutím na vývoj životných nákladov a odôvodnené výdavky maloletej, ktoré úmerne veku rásť. Podľa jej názoru, súd prvej inštancie zohľadnil pri rozhodovaní aj zvýšenie štátnych dávok poskytovaných matke, to je rodinných prídavkov aj daňového bonusu, ako vyplýva z bodu 35. napadnutého rozsudku, v ktorom konštatoval, že sa zvýšila výška rodinných prídavkov na dieťa a že matka si uplatňuje daňový bonus na dieťa, ktorý sa od januára 2023 zvýšil na sumu 140 eur mesačne. Danú námietku otca preto vyhodnotila ako nedôvodnú. Mala za to, že súd prvej inštancie dostatočne a vyčerpávajúco vysvetlil a odôvodnil ustálenie odôvodnených výdavkov na maloletú. Argumentáciu otca aj v tomto smere považovala za neopodstatnenú. Nesúhlasila s námietkami otca vo vzťahu k hodnoteniu nákladov na maloletú v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom, pretože záver súdu prvej inštancie nie je v rozpore s pôvodným rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/69/2019-225 zo dňa 21.01.2020 s poukazom na ustálenú výšku nákladov na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Nesúhlasila s názorom otca vo vzťahu k zabezpečeniu starostlivosti o maloletú a rovnakým podielom výživného zo strany oboch rodičov v prípade dieťaťa vo veku 16 rokov. Zdôraznila, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí skonštatoval čiastočnú kompenzáciu osobnej starostlivosti o maloletú zo strany matky a teda nie úplnú kompenzáciu. Bez ohľadu na vek maloletej, ktorá je stále študentkou strednej školy, nie je schopná sa samostatne živiť, matka jej priamo poskytuje aj zabezpečenie každodennej osobnej starostlivosti, s ktorou sú spojené aj pravidelné finančné náklady na odôvodnené potreby maloletej, pričom náklady maloletej riadne vyčíslila a preukázala. Nemožno sa stotožniť s tvrdením otca, že podiel matky na výživnom by mal byť rovnaký ako podiel otca, ktorý maloletej každodennú starostlivosť neposkytuje. Uviedla, že napriek tomu, že maloletá mala dňa 29.06.2023 narodeniny, otec jej k sviatku nepodaroval žiaden darček, avšak svojej partnerke podaroval zlatú retiazku.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca sa stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie, ktorý navrhol potvrdiť, pretože zohľadňuje najlepší záujem dieťaťa.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

8. Podľa § 78 ods. I, prvá veta zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

9. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

10. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

13. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

16. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné na maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného vychádzal z kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté dieťa, uvedených v ust. § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zák. o rodine, t.j. posudzoval zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa z hľadiska odôvodnených potrieb maloletej v čase podania návrhu, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletú v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom. Súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité dokazovanie, avšak odvolací súd na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie dospel k záveru, že jeho závery vo vzťahu k výške výživného nie sú správne.

18. Tým, že predmetom konania v danej veci je zmena rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní vychádzať z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý jasne definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takéto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletého dieťaťa, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, pri zachovaní práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

19. Hmotnoprávnou podmienkou zmeny vyživovacej povinnosti je zmena pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine), ktorú možno vymedziť ako podstatnú a závažnú zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu, ktorá môže byť na strane oprávneného, ako aj povinného, nie zmeny krátkodobého charakteru. O zmenu pomerov môže ísť na strane niektorého z rodičov (napr. strata alebo získanie podstatne výhodnejšieho zamestnania, závažné ochorenie, a pod.), ako aj na strane dieťaťa, najmä jeho potrieb (vek, štúdium, zdravotný stav a pod.). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, ale sú ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Pri zmene pomerov je nutné prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré majú podstatný vplyv na posúdenie výšky výživného a ktoré sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov konania v porovnaní s ich pomermi v čase poslednej úpravy. Súd porovnáva zmenu potrieb dieťaťa najmä vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na zdravotný stav, vek, schopnosť starať sa o seba a zohľadňuje aj pravidelné náhodné výdavky dieťaťa súvisiace so zdravotnou starostlivosťou a

voľnočasové aktivity. Pri povinných osobách porovnáva a preukazuje ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery, dosiahnuté vzdelanie, pracovnú kvalifikáciu, alebo aj možnosti dosahovať, čo najvyšší príjem, posudzuje celkovú životnú úroveň rodičov aj s prihliadnutím na mieru ich osobnej starostlivosti o dieťa. Majetkové pomery treba vyhodnotiť komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

20. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom (rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 12P/86/2018-208 zo dňa 21.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/69/2019-255 zo dňa 21.01.2020) došlo na strane maloletej k podstatnej zmene pomerov, ktorú je potrebné premietnuť do výšky výživného s ohľadom na jej vek, prirodzený rast, s tým súvisiace zvýšenie nákladov, štúdium na strednej škole, a s prihliadnutím na skutočnosť, že od poslednej úpravy výživného uplynula doba štyroch rokov (v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie). Je potrebné zdôrazniť, že pod odôvodnenými potrebami dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých potrieb týkajúcich sa bývania, stravovania, zdravotnej starostlivosti, školských a mimoškolských aktivít, ako aj mimoriadnych výdavkov. Uvedenú sumu je možné vyčísliť len orientačne, pričom súd pri ustálení výšky nákladov na stravu, ošatenie, hygienické potreby vychádza zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov primeraných veku dieťaťa. Na základe matkou vyčíslených a preukázaných mesačných nákladov na odôvodnené potreby maloletej odvolací súd tieto ustálil nasledovne: strava doma a v škole 180 eur, cestovné do a zo školy 52,90 eur, kozmetika, hygienické potreby a drogéria 20 eur, oblečenie a obuv 16,67 až 25 eur (v sume 50 eur/2,3 mesiace), kontaktné šošovky 19,72 eur, paušál na mobilný telefón 22 eur, učebnice a pracovné zošity 5 eur (50 eur/rok), umelé nechty, farbenie vlasov, mihalníc či obočia 11,50 eur (23 eur/2 mesiace) a pomerná časť výdavkov na bývanie v sume 61,81 eur (podiel nákladov v prepočte na tri osoby). Matkou vyčíslené a preukázané cestovné náklady maloletej uznal vo výške vyšpecifikovanej súdom prvej inštancie za cesty do a zo školy (z miesta bydliska v D. E. F. do Galanty /žiaci cestovný lístok 0,50 eur/, z Galanty do Sládkovičova /žiaci cestovný lístok 0,50 eur/ a zo školy zo Sládkovičova do Galanty /cestovný lístok 0,40 eur/, z Galanty do Šale /žiaci cestovný lístok 0,55 eur/ a zo Šale do D. E. F. /žiaci cestovný lístok 0,35 eur/), s ohľadom na počet pracovných dní v mesiaci (22 až 23 dní x 2,30 eur), keď tento náklad ustálil na sumu 50,60 eur až 52,90 eur. Odvolací súd akceptoval námietky otca vo vzťahu k započítaným jednorazovým platbám ako mesačné potreby maloletej, keď tieto výdavky predstavujú platbu u stomatóloga v sume 30 eur a zaplatený poplatok za školský výlet absolvovaný maloletou od 18.06.2023 do 22.06.2023 v sume 90 eur. Je nesporné, že predmetné výdavky tak ako bolo v konaní preukázané, sú výdavkami jednorazovými, avšak odvolací súd v tejto súvislosti prihliadol na odstup času od posledného rozhodnutia súdu o výživnom, keď štyri roky u dospelávajúceho dieťaťa nepochybne prinášajú zmeny súvisiace s jej rastom, zabezpečením potrieb a zmene formy trávenia voľného času. Uvedené položky preto zahrnul do mesačných nákladov ako iné nepredvídateľné výdavky. Celková výška mesačných nákladov na maloletú za týchto okolností predstavuje sumu 517,93 eur mesačne. Prihliadajúc na námietky otca vo vzťahu ku kompenzácii výživného zo strany matky, ktorá o maloletú zabezpečuje jej celodennú osobnú starostlivosť, odvolací súd poznamenáva, že pri určovaní miery, ktorou sa na odôvodnených nákladoch maloletého dieťaťa podieľa každý z rodičov treba prihliadať aj na osobnú starostlivosť matky o maloleté dieťa, ktorou čiastočne kompenzuje časť svojej vyživovacej povinnosti k dieťaťu, pričom je prirodzené, že pribúdajúcim vekom dieťaťa dochádza ku zmene vo výkone starostlivosti, keď dieťa počas základnej školy má odlišné nároky na zabezpečenie celodennej starostlivosti oproti dieťaťu navštevujúcemu strednú školu. V danom prípade preto odvolací súd zohľadnil výkon osobnej starostlivosti matky o maloletú, avšak v menšom rozsahu ako v čase ostatnej úpravy výživného. V neposlednom rade je potrebné vziať do úvahy aj príspevky otca poskytované maloletej nad rámec výživného, kúpa darčiekov na sviatky, príspevky na mobilný telefón (splátka telefónu maloletej 25,86 eur mesačne), trávenie spoločnej dovolenky s otcom (platenej otcom). Samotná skutočnosť, že maloletá má s otcom vybudovaný blízky vzťah, keď i napriek právoplatnému rozsudku súdu trávila u otca obdobie 10 mesiacov pred podaním návrhu matky na zvýšenie výživného, preukazuje záujem otca o maloletú, záujem o realizovanie pravidelných stretnutí, v rámci ktorých otec tiež zabezpečuje potreby maloletej. Za dôvodnú vyhodnotil odvolací súd argumentáciu otca týkajúcu sa matkou poberaných prídavkov na dieťa. Treba uviesť, do roku 2022 výška tohto príspevku predstavovala sumu cca 30 eur mesačne (v roku 2020 išlo o sumu 24,95 eur). Aktuálne (od roku 2023) matka poberá prídavky na dieťa vo výške 60 eur mesačne, pričom tento príspevok štátu skutočne slúži na krytie potrieb maloletého dieťaťa a je potrebné ho zohľadniť. Preto pri odpočítaní tejto sumy z ustálených nákladov na maloletú, predstavuje suma nákladov rodičov na zabezpečenie jej potrieb 457,93 eur (517,93-60 eur).

21. Porovnaním pomerov na strane rodičov od poslednej úpravy výživného aj odvolací súd vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie konštatuje, že u oboch nastala zmena v ich osobnom stave (obaja sú rozvedení), vo výške ich príjmu a tiež v majetkových pomeroch. V súvislosti s posúdením príjmov rodičov konštatuje, že matke sa príjem od posledného rozhodnutia o výživnom podstatne zvýšil na sumu cca 1.500-1.600 eur, teda o viac ako 570 až 670 eur mesačne (má tiež vyplácaný daňový bonus), pričom aj u otca došlo ku zvýšeniu príjmu v roku 2022 v priemere mesačne na sumu 1.721,29 eur a za január 2023 až apríl 2023 na sumu 1.671,94 eur, to znamená zvýšenie za rok 2022 o 341,29 až 381,29 eur a za pomernú časť roka 2023 o 291,94 eur až 331,94 eur. Vo vzťahu k majetkovým pomeroch bolo v konaní preukázané, že vyporiadaním bezpodielového manželstva nastala zmena majetkových pomerov a úverového zaťaženia oboch rodičov (matka spláca úver mesačne sumou 272,25 a do 30.04.2023 splácala splátku leasingu na osobné motorové v sume 174 eur a otec spláca úver, vrátane poistenia úveru, vo výške 178,97 Eur, splátky za spotrebný tovar /vívka a kosačka/ v sume 39,39 a 103 eur), keď matka čerpala úver za účelom vyplatenia otca z BSM (nadobudla do vlastníctva nehnuteľnosť) a otec za účelom zabezpečenia si bývania (vlastní rodinný dom v D. E. F. zakúpený v dezolátnom stave v roku 2020 za cenu 45.000 eur). Otec je ďalej spoluvlastníkom rodičovského domu, ktorý obývajú jeho rodičia so zriadeným právom vecného bremena (doživotné bývanie a užívania nehnuteľnosti). Pokiaľ ide o nehnuteľný majetok, otec je naďalej vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, rok výroby 2006 a troch motoriek zn. Jawa, rok výroby 1960, Simson, rok výroby 1970 a Choper, rok výroby 1996 (podľa tvrdenia otca je pojazdná len posledná motorka). K hnutel'nému majetku treba uviesť, že matka vyporiadaním BSM nadobudla do vlastníctva osobné motorové vozidlo zn. Renault Clio, rok výroby 2018. Je nesporné, že každý z rodičov vynakladá náklady na bývanie (matka vo výške voľu v sume 20 eur, plyn 80 eur (od apríla 2023 v sume 101 eur + nedoplatok v sume 202,80 eur), elektrinu 50 eur, RTVS 4,64 eur, balík Telecom 56,60 eur mesačne a ročne poplatok za komunálny odpad a drobné stavebné odpady 90 eur/3osoby a daň z nehnuteľnosti 27,01 eur/3 osoby a otec hradí za plyn 120 eur, elektrinu 50 eur, voľu 20 eur, Magio 30,56 eur, internet 7,20 eur a ročne poplatok za komunálny odpad 30 eur, daň z nehnuteľnosti v sume 121,69 eur, poistenie rodinného domu 90,96 eur). Každý z rodičov zabezpečuje svoje bežné potreby (strava, ošatenie, hygiena, pohonné hmoty /špecifikácia výdavkov je uvedená v bode 2. tohto rozsudku a vychádza z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie/), pričom na bývanie každému z nich prispieva ďalšia bývajúca osoba v spoločnej domácnosti (na strane matky plnoleté pracujúce dieťa a na strane otca jeho priateľka). Ďalšími výdavkami rodičov sú zo strany matky realizované odvody do Sociálnej poisťovne v sume 188 eur (od januára 2023 v sume 200,72 eur), odvody do zdravotnej poisťovne 79,31 eur (od januára 2023 84,77 eur) a zo strany otca poistenie osoby 25 eur, poplatok za mobilný telefón 11 eur, poistenie zodpovednosti pri výkone povolenia 46,99 eur, poistenie osobného motorového vozidla 101,52 eur a motocyklov 56,05 eur a 27,24 eur. Medzi výdavky rodičov patria i úhrady poplatkov súvisiacich s ich zdravotným stavom a potrebnou liečbou (matka je sledovaná v ambulancii ORL a kožnej ambulancii a otec má ortopedické problémy (lekárska správa zo dňa 01.02.2023). V nadväznosti na všetky uvedené a preukázané skutočnosti odvolací súd zobral do úvahy nárast príjmov na strane oboch rodičov, ku ktorému je potrebné na strane matky pripočítať aj vyplácané prídavky na dieťa vo výške 60 eur mesačne.

22. Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností danej veci odvolací súd na rozdiel od záverov súdu prvej inštancie, považoval zvýšenie výživného na sumu 310 eur mesačne za nezodpovedajúce výške skutočne preukázaných a spotrebovaných nákladov na odôvodnené potreby maloletej. S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti a vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že zvýšenie výživného na sumu 280 eur mesačne zodpovedá veku a potrebám maloletej, zmene pomerov na strane oboch rodičov, teda v tomto prípade nielen zvýšeniu príjmu otca, ale aj podstatnému zvýšeniu príjmu matky. Rovnako tak zohľadňuje zmenu majetkových pomerov rodičov, výkon osobnej starostlivosti matky o maloletú (ktorý sa v súvislosti s narastajúcim vekom maloletej znížil), príspevky otca na maloletú nad rámec výživného (vrátane príspevkov počas realizácie styku), a tiež reflektuje aj na zvýšené prídavky na dieťa (60 eur mesačne). Takto zvýšené výživné zodpovedá kritériám rozhodným pre určovanie výživného na dieťa a zmene pomerov od poslednej úpravy výživného (§ 78 Zákona o rodine). Vzhľadom na uvedené dôvody vo zvyšku návrh matky zamietol, nakoľko navrhované zvýšenie výživného nepovažoval za primerané prihliadajúc na ustálené náklady na potreby maloletej, ktoré sú čiastočne v sume 60 eur hradené aj z prídavkov na dieťa a zohľadňujúc otcom poskytované plnenia nad rámec výživného.

23. Zmenou napadnutého rozsudku a zvýšením výživného na maloletú bolo potrebné ustáliť výšku ročného výživného za sporné obdobie, t.j. od podania návrhu matky do rozhodnutia odvolacieho súdu. Z dokladov predložených otcom a jeho vyjadrenia vyplynulo, že platil od júla 2023 do júna 2024 zvýšené výživné na maloletú po 310 eur mesačne, vzhľadom na vykonateľnosť napadnutého rozsudku, keď ako verejný činiteľ by sa mohol neplatením výživného dopustiť trestného činu zanedbania povinnej výživy. Matka platby výživného zo strany otca odsúhlasila. Z uvedeného vyplýva, že otec uhradil od júla 2023 do júla 2024 (t.j. za 13 mesiacov) navyše po 30 eur mesačne, teda spolu 390 eur (13x 30 eur). Nakoľko dlžné výživné za obdobie od 06.12.2022 do 31.05.2023 predstavovalo sumu 350,44 eur, je potrebné konštatovať, že otcovi po zmene napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nevzniklo ročné výživné za dané sporné obdobie.

24. Odvolací súd na základe uvedené rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zvýšení výživného a ročnom výživnom, podľa § 388 CSP zmenil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

26. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).